

Quaestiones theologicae. De sacramentis in genere.

Numéro d'inventaire : 1979.17915

Auteur(s) : Mathurin Avice

Type de document : affiche

Éditeur : Ysambart (Joseph) (Caen)

Imprimeur : Ysambart (Joseph)

Période de création : 3e quart 18e siècle

Date de création : 1763

Description : Une feuille de papier bruni et froissé. bords déchirés et froissés. Déchirure et perforation le long de la pliure médiane. Petite estampe dans la partie supérieure (gravure sur bois). Texte imprimé, avec lettrines, dans la partie inférieure.

Mesures : hauteur : 490 mm ; largeur : 375 mm

Notes : Question de théologie que doit discuter Mathurin Avice le vendredi 15 juin 1763 au collège-séminaire des Oratoriens à Caen. La question porte sur les sacrements et s'appuie sur une citation: Vous boirez dans la joie les eaux aux sources du salut. Les trois premiers articles traitent des sacrements en général. Les deux suivants concernent le baptême. L'estampe représente deux anges tenant des palmes et portant une couronne d'épine dans laquelle sont inscrits les mots "Jesus" et "Maria".

Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics

Filière : Université

Niveau : Supérieur

Autres descriptions : Langue : Français

Nombre de pages : 1

ill.

CHRISTO SACRAMENTORUM AUTORI QUÆSTIONES THEOLOGICÆ. DE SACRAMENTIS IN GENERE.

Haurieris Aquas in gaudio de Fontibus Salvatoris. If. C. 12. v. 3.

SACRAMENTIS rotidem veluti canibus, innumeræ divinæ gratiæ beneficia ad nos profluere Christus ipse fancivit. **Sacramentum** in genere definiiri potest *signum* sensibile, in usum religionis stabilem à Deo institutum, sanctitatis cum significandæ, tum efficiendæ, vim habens. Unde liquet, nec sacrificium ex naturâ suâ, nec sacramentalia ab Ecclesiâ instituta sacramentis esse annumeranda. In statu innocentia nulla extitit videtur sacramenta. Sub lege autem naturæ, aliquid fuisse sacramentum, in peccati originalis remedium, testes sunt Sanctus Augustinus & Sanctus Thomas. Quodnam verò illud esset, traditio filie & scriptura. De vi circumcisio disputatione. Non ita pauci, duce Augustino, concedunt, eam, ad delendum peccatum originale institutum, gratiam ex opere operato contulisse: sed neque scripturis, neque primis Patribus innititur illa sententia. Non defuere sua legi scripta Sacraenta, sed egena & vacua elementa, gratiam ex se non producebant: à Christo dandam præfigurabant. Deserunt cùm abrogata fuit lex illa per mortem Christi; aliquandiu tamen licet potuerunt observari: licet enim, mortuo Christo, mortua, non illicè mortifera.

VERITAS umbris, & nova successere veteribus Sacraenta, nunquam deinceps immutanda. Nec plura, nec pauciora, quām septem agnoscit Ecclesia. Suâ quoque materiâ constant, suâque formâ qua quidem verbum est verè consecratorum. In utrâque nemini quidquam licet immutare; & si alterutrius substantiam afficiat mutatio, sacramentum tollit. Antepræ profusa ignota, prodiit octavo saeculo forma conditionalis, decimo tertio ab omnibus Latinorum Ecclesiis admissa, quoties de validitate sacramenti characterem imprimenter ritè dubitatur, nunc usurpanda. Alia sunt mortuorum sacramenta, Baptismus videlicet & Pœnitentia, eaque necessitate medii; vivorum reliqua, eaque necessitate præcepti divini. Primarius omnium effectus, gratia habitus, quam, interius mentem sanctificando, producent ex opere operato. Baptismus & Pœnitentia per se primam, cetera secundam, singula denique propriam sibi gratiam conferunt, per influxum moralem. Secundarius Baptismi, Confirmationis & Ordinis effectus, est character, animæ indelibiliter impressus, unde ea iterari nefas. Existentiam illius, traditio demonstrat; acris est de ejusdem essentiâ disceptatio.

AUTHOR Sacramentorum novæ legis, quis est nisi Christus Dominus? Aut Deus, an verò ut homo? Ut Deus per potestatem authoritatis, ut homo per potestatem excellentiæ. Ordinarius minister, solus homo viator, non tamen quilibet indiscriminatus. Ut sacramenta licet conficiat aut conferat, integritas fidei, & animæ sanctitas requiruntur, non item ut validè. Ad sacramenta valorem essentialis est vera intentio facientis, di faltem quod facit Ecclesia. Actualis & interior in ministro apprimè exoptanda, neutra verò de necessitate sacramenti, sufficit, & absolutè necessaria est exterior & virtualis. Jure huic inesse creditur, qui singula debitis in circumstantiis, & cæ, quâ per est, reverentiâ peragit. Procul ergo intentio jocularis. Sacramentorum subiectum, solus etiam homo viator. In adultis plures ad eorum validam licitam susceptionem conditiones desiderantur ac dispositiones. Invalidè ab eo suscipiuntur, qui nullam omnino præ se fert intentionem ea suscipendi; illicè tantum ab eo qui fide caret. Cærenomias in sacramentorum administratione publicâ usurpandas, potuit, potestque etiamnum Ecclesia instituere: institutas nemo privatus aspernari debet, aut pro arbitrio suo intervertare.

De Sacramento Baptismi.

I.

BAPTISMUS est *Sacramentum* à Christo institutum ad regenerationem hominum quæ sit per ablutionem ex aquâ cum expressâ sanctissimæ trinitatis invocatione. Materia ipsius remota, sola aqua naturalis, proxima, ablution. Sive per immersionem, sive per aspersiōnem, sive per effusionem fiat, perinde validus est, nec usquam tria immersio fuit necessitate medii necessaria. Forma Baptismi apud Latinos, hæc est: ego te baptizo in nomine Patris &c. Apud Græcos, ista: baptisatur servus Christi &c. utraque legitima, ac eadem quoad sensum; non eo praetextu fretus quisquam audeat ab Ecclesiâ suæ more discedere. Nec valit, nec valere potest Baptismus in solo Christi vel alterius personæ nomine collatus. Varii varium tempus instituti à Christo Baptismatis assignant: qui institutionem illius, ante passionem reponunt, probabilius videntur sentire. Ordinarius Baptismi minister, Sacerdos; extraordinarius, ex delegatione, Diaconus; in necessitate quilibet. Baptismum ab hereticis datum, Cyprianus cum multis Africæ Episcopis, & Hieronimus cum Aſiaticis invalidum habuere. Id ægrè ferens Stephanus S. P. minus intentavit, detonuit, at fulmen continuit, nec anathemate percutiit. Denique per plenarium concilium direpta lis est, error rebaptizantium proscriptus, retenta antiquitas, explosa novitas.

II.

CUM nullus sit sexus, nulla ætas, conditio nulla, quæ non sit peccato obnoxia, neminem fas est à sacro fonte Baptismatis arcere. Attra- mera amentibus quos lucida manent intervalla, non impetrari debet, nisi, dum illuxerit ratio, optare se illud indicaverint. Non etiam baptisandi sunt infidelium filii in iustis parentibus, nisi forte sub servitute teneantur, aut proxima sint morte perituri. Parvulos actuali propriæ que sibi fide deficitibus, baptismus fidem illis infundente, fidelibus aggregari, quis inficias ibit? Peccatum omnem quæcumque sit ac reatum culpa tollit efficacia Baptismi præviæ cum dispositionibus suscepiti, & ilí fidei suscepto peculiare est, fictione recedente, reviviscente, delicta que priora delere; ipsa verò fictio, & subsequentia peccata, laborioso supersunt Pœnitentia baptismico diluenda. Tamec si necessarius est necessitate medii Baptismus ad salutem consequendam, suppleri nihilominus potest per votum illius sincerum cum charitate perfectâ; sic & per martyrium. Baptisma Joannis ut pœcæleſtibus tantummodo præministrans, valde, tum efficaciâ, tum naturâ, differebat à Baptismo Christi Domini. Posterioris plures sunt Cærenomiae religiosè servandæ, quibus tamen gratiam duntaxat ex opere operantis, perque modum impetrationis, convenit producere.

Has Theses, Deo duce & Auspice Dei-parâ tueri conabitur
MATHURINUS AVICE, Conv. Cenomanensis. Die Veneris 15. Julii Horâ post meridiem sesqui-secundâ, Anno Domini 1763.
IN AULA COLLEGII SEMINARII CENOMANENSIS SACERDOTUM ORATORII DOMINI IESU.

CENOMANI, ex Typis JACOBI YSAMBART, Collegii & Civitatis Typographi, in Compito Sirenis.